

flødige, det er efter min Mening den ideale Tilstand. Jeg mener, at Valgmenighederne ere en Undtagelse fra Reglen, men en Undtagelse, man skal have for at bekræfte Reglen og for at holde paa Folkekirken og gøre den saaledes, at den er et Fristed og et godt Sted for den levende Menighed, men det er ikke mit Ønske, at vi skulde naa til at faa en 2—3 Menigheder i hvert Sogn, slet ikke. Det ærede Medlem talte om Præstelønningsloven, kaldte paa den og spurgte om min Stilling til den. Jeg er ikke til Sinds at forelægge en Præstelønningslov. Jeg vilde ønske, at der til Kirkestyrelsens Raadighed, eller jeg vilde sige paa en anden Maade — det er maaske mere forstaaeligt — til Ministerens Raadighed havde staaet nogle flere Penge, saaledes at man her gennem disse Lovforslag kunde have faaet lavet flere Alderstillæg, men der er ikke saadanne Midler til Raadighed i større Grad, end her er foreslaaet, og saa mener jeg, at man foreløbig maa hjælpe sig ad den Vej at inddele Embederne i Klasser. Jeg længes slet ikke saa stærkt efter at faa Præsterne gjort til kongelig ansatte Embedsmænd med fast Lønning. De ere selvfølgelig kongelig ansatte Embedsmænd, men disse faste Lønninger, som skulde optages paa Lønningsloven eller paa Finansloven, længes jeg slet ikke saa stærkt efter, og jeg har heller ikke den Tro, at Lovgivningsmagten længes saa stærkt efter disse faste Lønninger, thi hvis man i Øjeblikket vilde have det indført, vilde det tage meget stærkt op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Finanserne aarlig for at faa nogenlunde rimelige Lønninger, der svarede til dem, der gives til andre Embedsmænd i Landet.

Det er mit Indtryk, at hvis jeg kom i dette Øjeblik med Kræv om $\frac{1}{2}$ Mill. om Aaret af Finanskassen til Præstelønninger, vilde den Sparsommelighed, som har været til Stede her i dette Ting, eller som der i hvert Fald har været talt meget om i dette Ting, straks ytre sig og ytre sig paa den Maade, at den vilde hindre Lovforslagets Gennemførelse. Og var det knyttet til disse Lovforslag, saa fik vi ingenting gennemført. Men det ærede Medlem syntes særlig at dvæle ved den Tanke og med Behagelighed at dvæle ved den Tanke, at jeg skulde være af den Mening, at jeg ikke vilde være med til en Præstelønningslov, fordi jeg ønskede, at Kirken en Gang skulde faa Raadighed over Kirkemidlerne, og det var jo rent forkasteligt, thi saa kunde det ende med en skønne Dag, at det blev et rent Mindretal i Landet, der

stod med Raadighed over disse Kirker. Jeg vedkender mig den Mening, jeg tror, det vilde være heldigt, at Kirken havde Raadighed over Kirkemidlerne, at Staten sagde: Nu lægge vi saa meget hen til Kirken, lad den saa selv raade derover. Det kan være, at Rigsdagen har en anden Mening — det maa jo Rigsdagen om, Rigsdagen er jo ikke forpligtet til at følge mine Meninger i tykt og tyndt — men jeg har den Mening, at det vil være heldigt, og jeg kan ikke tro, at det vilde ende med, naar man fulgte mig, at man en skønne Dag vilde se et lille Mindretal rende med alle disse Midler. Naar man giver den almindelige Vælgret Ret til at styre med i Kirken, hvordan skal det saa ende med det, at et lille Mindretal render med Kirkens Midler? Det er der slet ingen Fare for, ikke det mindste. Jeg tror ikke, man skal være mere angst for Kirkens Styrelse af disse Midler, end man er for Sognekommunernes Styrelse af deres Midler eller Amtskommunernes af deres. Paa ingen Maade! Men det er jo et Spørgsmaal, der ikke skal afgøres hverken i Dag eller i Morgen eller i Virkeligheden skal afgøres med disse Lovforslag. Derfor er det ikke saa paatrængende nødvendigt at tale om den Ting her. Men det syntes, som om det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds særlig var angst for den Kirkefølgning, som skulde komme. Det er jeg nu ikke angst for. Det er naturligt nok, at, naar vi forhandle om disse Lovforslag, som ere ny, er der mange forskellige Meninger om disse Lovforslag, men det er lige saa naturligt, at, naar man en Dag kommer til at tale om en virkelig Kirkerepresentation, vil der ogsaa være forskellige Meninger til Stede. Lad os saa lade den Dag have nok i sin egen Plage og ikke staa og strides om det nu her. Den samme Betænkelse, som det ærede Medlem havde paa dette Punkt, havde det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Som sagt, jeg har ikke disse Betænkelse, men jeg erkender, at Grundloven kræver, at vi skulle have en Repræsentation for Folkekirken, og derfor maa vi en Dag til at bygge videre her, til at lave en Repræsentation for Folkekirken. Jeg tror, at, hvilke Meninger man end har om, hvorledes den Repræsentation skal se ud, vil det være lettest — det er min Tro — eller i alt Fald forholdsvist let at enes om, at man maa begynde franeden og begynde med Menighedsraadene. Derfor ere disse Menighedsraad foreslaaede her.